

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hyrevogne i busbaner).

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 29/10 96. Første behandling 29/11 96. Betænkning 13/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 172: Forslag til konkurrencelov.

Af erhvervsministeren (Jan Trøjborg).

(Fremsat 20/2 97. Første behandling 18/3 97. Betænkning 22/5 97).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Kjeld Rahbæk Møller (SF):**

Efter vedtagelsen af dette lovforslag vil vi stå i en ejendommelig situation – medmindre, selvfølgelig, SF's og Enhedslistens ændringsforslag bliver vedtaget – for i så fald vil Danmark og Luxembourg være de eneste lande i EU uden fusionskontrol. Hidtil har også Holland og Finland været i det selskab, men Holland har allerede indført fusionskontrol, og finnerne er i gang med det.

Under udvalgsarbejdet har vi i øvrigt fået oplyst, at man i Sverige, hvor man for et par år siden indførte et forbudsprincip og herunder fusionskontrol, er overordentlig tilfreds med den lovgivning, man dér har fået.

Så det er udtryk for en sær småstatsfilosofi, at Danmark ligesom Luxembourg skal klare sig uden en fusionslov.

Og vi er med i en union, hvor der er en fusionskontrol, som vi i øvrigt ved bliver brugt, ikke så tit til at forbyde fusioner, men meget ofte til at stille krav i forbindelse med fusioner, således at konkurrencemulighederne bevares, og vi ved, at alle medlemslandene hver for sig gør det samme på deres lokale markeder, altså lige bortset fra de to småstater Danmark og Luxembourg, og hvorfor i alverden vil vi anbringe os i det selskab? Det er uforståeligt.

For sagen er jo netop, at der findes monopoler i Danmark, og at der altså er markeder, hvor konkurrencen er begrænset. Det så vi bl.a. i forbindelse med hele Phønix-situationen, hvor fandt vi ud af, at asfalområdet er et område, hvor konkurrencen er begrænset, og så er det jo ganske uforståeligt, at vi skal slås med sådan en lovgivning, og at de to regeringspartier ikke kan være med til noget, som i Sverige oven i købet blev anbefalet af det svenske industriråd. Men o.k., det er situationen.

Regeringens ændringsforslag i forbindelse med forliget med de borgerlige partier har vi ikke noget imod, og vi vil stemme for dem alle sammen. Men jeg er nødt til lige at sige et par ord om ændringsforslag nr. 2, for det har jo vakt ganske betydelig uro rundt omkring i kommunerne, fordi de frygter, at forslaget kan læses sådan, at en hel masse fornuftige aktiviteter begrænses.

Og jeg skal bare nævne det alvorligste, nemlig at der er frygt for, at den kommunale affaldsbehandling, som har gjort Danmark til et foregangsland, ikke vil kunne foregå under de nuværende former, for det er selvfølgelig uacceptabelt, hvis det er rigtigt.

Her har vi dog fået et svar fra ministeren, som jeg synes går et langt stykke i retning af at dementere, at der er grund til den uro, der er rundt omkring, men vi skal have det helt på plads, og derfor skal vi have lovforslaget tilbage til udvalget, og så har vi jo som bekendt et samråd både med erhvervsministeren og miljø- og energiministeren i morgen, og dér håber jeg at vi kan få fjernet enhver usikkerhed.

Og i tillid til, at regeringen vil dét, vil vi fortsat stemme for ændringsforslag nr. 2 her ved andenbehandlingen. Men som sagt vil vi have det tilbage til udvalget, og skulle der være den mindste tvivl tilbage, er det klart, at den sag må tages op igen under tredjebehandlingen.

Pernille Sams (KF):

Den konservative folketingsgruppe vil gerne kvittere for ministerens vilje til at opnå flertal for konkurrenceloven med vores side af Folketingssalen, for det er en meget vigtig lov for erhvervslivet, vi her har til behandling, og derfor var det også godt, at regeringen ikke blot som så ofte før gik til den yderste venstrefløj for at finde sit flertal. For nu hørte vi jo alle sammen om SF's forkærlighed for fusionskontrol og om SF's øvrige holdninger, og det har jo heller ikke været skjult undervejs.

Konkurrenceloven har jo efterhånden en meget lang politisk forhistorie, men med de indrømmelser og ændringsforslag og præciseringer af fortolkningerne, vi har fået i forbindelse med de forskellige spørgsmål, der er stillet i udvalget, vil vi kunne stemme for lovforslaget, som det kommer til at se ud nu.

Det vigtigste er naturligvis den ligestilling, som nu sker mellem privat og offentlig erhvervsvirksomhed. Vi har hele tiden været inderlige modstandere af, at det offentlige favoriseres på alle mulige måder, for det er dybt konkurrenceforvridende.

Derfor var vi også modstandere af, at det offentlige ikke skal overholde konkurrencelovgivningen, men det skal de nu, for indgrebsbeføjelser og resten af loven i øvrigt gælder nu for al erhvervsvirksomhed uanset ejerforholdet. Der er i virkeligheden nu kun én undtagelse til den fuldstændige ligestilling mellem offentlig

og privat virksomhed, og det er, hvor en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af lovgivningen.

Og det er jo også en nødvendig undtagelse, for ellers ville Folketinget være sat ud af kraft på dette område, men undtagelsen er formuleret meget stramt og endda suppleret med en pligt til, at kommunerne i givet fald skal vælge den mindst konkurrenceforvridende løsning, og det er vi vældig godt tilfredse med.

Der er mange andre gode ændringer, som vi er glade for at ministeren har været med til at give os. Det bliver nu præciseret, at der ikke er nogen tvivl om, at man kan fortsætte det frivillige kædesamarbejde, som man i mange tilfælde har været glad for i detailhandelen. Det vil sige, at alle forhold omkring indkøb, markedsføring, ens priser og alt muligt andet, som især mindre detailhandlere har lavet frivilligt samarbejde om for at kunne konkurrere med større virksomheder, nu fortsætter uændret.

Vi får en god udvidelse af markedsdefinitionen i det forhold, hvor der er tale om forbud mod misbrug af dominerende stilling på markedet, hvor markedet nu bliver defineret bredere, og det er helt relevant, i og med at vi er i et stort marked, og i og med at det ofte har været helt malplaceret snævert defineret i forhold til det reelle marked.

Vi er glade for præciseringen af, at joint ventures behandles som alle andre virksomheder. Joint ventures skal altså ikke forbydes, men eventuelle aftalebegrænsende forhold i den underliggende aftale kan selvfølgelig forbydes ud fra samme regler, som gælder for alle andre.

Vi får nu en undersøgelse af et bedre og mere ensartet grundlag for kommunale udbud af servicevirksomhed. Der bliver mulighed for at få etableret en klagemulighed for private virksomheder, som mener, at en offentlig myndighed har tilsidesat reglerne for udregning af tilbud, og vi får fastholdt reglerne om de faste bog-, ugeblads- og avispriser og mange andre gode ting.

Vi finder, at regeringen har lyttet, og vi er glade for, at det er tilfældet. Derfor stemmer vi også for de ændringsforslag, som dels regeringen og dels vi selv har stillet i denne her sammenhæng, og dermed stemmer vi også for loven ved tredjebehandlingen.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg synes, det skal siges her, hvor hr. Kjeld Rahbæk Møller rejser spørgsmålet om fusioner,

at det, der er helt afgørende for Socialdemokratiet, er, at vi nu kommer igennem med en konkurrencelov, hvor der bliver forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler og forbud mod misbrug af dominerende stilling.

Og så synes jeg også, det skal tilføjes, at Danmark jo også indtager en anden stilling end de store lande i EU. Vi har ofte interesse i, at virksomhederne fusionerer. Og så skal det også tilføjes, at der jo er en indberetningspligt om fusioner, og denne indberetningspligt kan jo netop bruges og skal bruges til, at man kan overvåge, om disse fusionerede selskaber vil misbruge eller misbruger deres dominerende stilling.

Det skal med for at få den rigtige balance i spørgsmålet om fusioner, som hr. Kjeld Rahbæk Møller rejste.

Svend Erik Hovmand (V):

Dansk erhvervsliv får nu en ny konkurrencelov. Man kan sige, det er en europæisk løsning, som ligger i naturlig forlængelse af Unionstraktatens konkurrencebestemmelser. Og det betyder, at de virksomheder, der arbejder både i Danmark og i andre europæiske lande, slipper for dobbelt administration eller for at have to forskellige systemer at arbejde med.

Men hvad der er lige så vigtigt er, at den nye danske konkurrencelov gælder for al erhvervsaktivitet; offentlige og private erhvervsvirksomheder er hermed generelt ligestillede, hvilket i sandhed er en styrkelse sammenlignet med den nuværende lovgivning og også sammenlignet med det forslag, som oprindeligt blev fremsat fra regeringens side.

Også de små og de mellemstore virksomheder tilgodeses nu med de stillede ændringsforslag i form af mere lempelige regler, således at det administrative bureaukrati ikke vokser, selv om loven generelt skifter princip. Som eksempel kan man jo nævne, at omsætningsgrænsen for, hvornår lovens forbudsbestemmelser træder i kraft, er sat til 150 mio. kr. årligt.

Jeg synes, det er nødvendigt ved denne her lejlighed at fremhæve nogle punkter, som efter min og Venstres opfattelse indebærer betydelige forbedringer i forhold til det lovforslag, som oprindeligt blev fremsat af regeringen. Med vedtagelse af de ændringsforslag, som vi støtter, vil der være tale om en række væsentlige forbedringer.

For det første: De særlige forhold i dansk erhvervsliv som f.eks. detailhandelens kæde-

samarbejde og andelsbevægelsen kan nu fortsætte uændret, ligesom der også er sikret hensyn til andre brancher; jeg tænker eksempelvis på elværkerne og en række andre, som har særlige problemer.

For det andet: Hvis amter og kommuner udøver en erhvervsaktivitet, som er konkurrencebegrænsende, er dette kun lovligt, hvis det sker for at opfylde egentlig lovgivning. Hvis kommunerne f.eks. går ud på markedet eller udfører opgaver for hinanden med baggrund i kommunalfuldmagten, vil denne erhvervsaktivitet være omfattet af konkurrenceloven, et meget, meget vigtigt punkt, som altså sikrer, at vi får ligestilling mellem offentlig og privat, når det drejer sig om selve konkurrencen på markedet.

Det tredje område: Der vil for fælleskommunale selskaber gælde samme regler som for amter og kommuner.

Det fjerde område: Hvis den kommunale opfyldelse af egentlig lovgivning medfører konkurrencebegrænsninger, forpligtes kommunerne til at vælge den mindst konkurrencebegrænsende løsning. Man er altså hermed forpligtet til at sikre, at der sker en egentlig konkurrence, også på områder, hvor man lovgivningsmæssigt skal opfylde opgaven.

For det femte: De særlige faste priser for aviser og bøger berøres ikke.

For det sjette: Forholdene omkring joint ventures er blevet afklaret, således at etablering af joint ventures fortsat er fuldt tilladeligt og derfor ikke indført i fusionskontrollen.

Og for det syvende: Definitionen af et givent marked er blevet gjort bredere, således at markedsafgrænsningen tager højde for tidens mere dynamiske udvikling, både når det drejer sig om produktionssubstituering, og når det drejer sig om geografisk afgrænsning.

Og endelig for det ottende: Ministeren har givet tilsagn om at sikre et langt bedre grundlag for udlicitering af offentlige serviceydelser gennem ordentlige kalkulationsregler og bedre mulighed for, at private kan klage, hvis det offentlige snyder på vægten.

Alt i alt er det efter Venstres opfattelse sådan, at vi nu har fået en konkurrencelov, der vil være til stor gavn for dansk erhvervsliv og danske forbrugere, samtidig med at den meget store offentlige sektor er blevet omfattet af effektive konkurrencebestemmelser. Hermed har vi sikret, at der indføres en bremse for den socialisering af det danske samfund, som der visse ste-

der har været tendenser til. Og det er vi naturligvis ganske godt tilfredse med i Venstre.

Frank Aaen (EL):

Hr. Kjeld Rahbæk Møller gjorde tidligere fint rede for, hvor få lande der nu efter denne lov, hvis den ellers bliver vedtaget, sådan som den ser ud, er uden fusionskontrol. Og så kunne man jo sådan set starte med at stille spørgsmålet: Hvad er argumentet for, at Danmark i den grad skal adskille sig fra andre lande?

Jeg har sådan set lyttet efter i debatten for at høre, om der var nogen, der bidrog med argumenter imod fusionskontrol som en mulighed. Det nærmeste, jeg er kommet, kom fra den konservative ordfører, som sagde, at det var noget, venstrefløjen ville have – underforstået, at så ville De Konservative ikke have det. Det er jo ikke noget argument, og det er jo slet ikke noget argument, når EU har fusionskontrol. Når alle andre EU-lande på nær Luxembourg har eller snart får fusionskontrol, så synes jeg i hvert fald, vi her fra talerstolen må efterlyse argumenter imod fusionskontrol.

Og jeg vil sige, at hvis jeg ikke hører andet, så er det min konklusion af denne debat, at det bare endnu en gang er et ekko af A.P. Møller, vi har hørt, hvor det er hensynet til den store i dansk erhvervsliv, hvor denne har hvasket, at sådan skal det være, og sådan bliver det. Og det er det eneste argument, hvis man ellers kan kalde det for et argument.

Så jeg vil videre i det forløb gerne stille et spørgsmål til regeringen og til regeringspartierne, for vi har altså den ejendommelige situation, at vi har en minister, der har udtalt sig for fusionskontrol, vi har et Socialdemokrati, som har arbejdet aktivt for, at fusionskontrol blev en del af den her lov, og vi har et radikalt folkeparti, som har været positiv over for fusionskontrol, og dermed har vi et flertal i Folketinget for fusionskontrol, hvorfor bliver det så ikke en del af loven?

Der er et flertal i Folketinget. Hvorfor bliver det ikke en del af loven? Jo, siger man så mange gange herinde, vi kan jo ikke få det hele med, og det er for at få et flertal for loven. Men man kan jo se af betænkningen, at samtlige Folketingets partier står bag lovforslaget inklusive ændringsforslagene. Så det er intet problem for regeringen for at få en vedtagelse igennem, men man har af en eller anden mærkelig grund bøjet sig for V og K, som ikke vil have fusionskontrol.

Og så vender vi igen tilbage til spørgsmålet: Hvorfor vil V og K ikke have fusionskontrol? Det er meget mærkeligt. Noget, der ikke er argumenteret for, bliver alligevel ført frem på en sådan måde, at vi nu må konstatere, at Danmark bringer sig i særklasse i EU uden fusionskontrol. Det er meget mærkeligt.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er til hr. Frank Aaen. Det er så indlysende, at vi sådan set ikke ville gå op og sige det. Danmark er et meget lille land, og den konkurrence, vi har mest af, er den, vi har ude i verden. Vi kan ikke regne med, at fusionskontrol i Danmark har nogen som helst betydning for noget som helst. Der er fusionskontrol i EU. Det mener vi er rigtigt, men vi kan aldrig nogen sinde lave så store virksomheder, at det får nogen indflydelse på anden basis end den, vi har.

Det er vores opfattelse af det, og det kan vi sikkert tærskle meget langhalm på. Danmark har det lidt ligesom Luxembourg. Det er i de store lande med de mange store virksomheder, at fusionskontrollen betyder noget.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

For det første er jeg nødt til lige at minde hr. Kai Dige Bach om, at Danmark faktisk ikke er det næstmindste land i EU. Landets befolkning er større end både den finske og den irske, der har fusionskontrol eller er ved at få det for Finlands vedkommende. Dér skyldes det netop en helt konkret situation, idet de to dominerende supermarkedskæder ville slutte sig sammen.

Mit spørgsmål til hr. Kai Dige Bach er: Vil hr. Kai Dige Bach virkelig påstå, at der ikke findes delmarkeder med en faktisk total dominans af én eller nogle få virksomheder? Hvis hr. Kai Dige Bach har svært ved at finde på noget, kan vi nævne ordet asfaltindustrien. Dér blev det synliggjort for alle, at der var tale om et ret beskyttet marked.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen, hr. Kai Dige Bach, det er da ikke noget argument, at De Konservative ikke mener, der er brug for det, og det kan man så diskutere. Er der ikke brug for det? Lad os nu sige, at i morgen fusionerer SAS og Mærsk Air. Er det ikke noget, der var værd at diskutere ud fra en konkurrencesynsvinkel? Lad os nu sige, at i morgen

ville FDB og Dansk Supermarked fusionere. Er det så ikke noget at tænke på ud fra en konkurrencesynsvinkel?

Der er da masser af tilfælde, hvor man også ud fra et konkurrencesynspunkt må advare imod fusioner, og derfor forstår jeg det simpelt hen ikke og må konstatere, at vi stadig væk ikke har fået ét eneste seriøst argument for, at der ikke skal indføres fusionskontrol i Danmark på lige fod med alle andre EU-lande.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg tror, at vi må konstatere, når vi taler om konkurrenceloven, at i al fald indholdet i den og dens bestemmelser er og har været vanskelige at forstå. Der er stadig væk mange misforståelser omkring indholdet i konkurrencelovgivningen.

Det har også været utrolig vanskeligt at gennemføre en modernisering af konkurrenceloven. Det har der været arbejdet på i adskillige år. Det er nu lykkedes gennem lange, og jeg synes også, at jeg kan tillade mig at sige trange forhandlinger, at nå frem til et resultat. Det har været utrolig svært, men jeg er også utrolig glad for, at der ser ud til at kunne danne sig et bredt flertal for lovforslaget og for det ændringsforslag, som regeringen har stillet.

Vi får nu en konkurrencelov, som med de ændringsforslag, der behandles i dag, sikrer en parallelitet til det udmærkede princip, der er gældende i EU-lovgivningen, nemlig forbudsprincippet.

Det er en tiltrængt modernisering, som vi længe har længtes efter at gennemføre. Vi får også gennemført en ligestilling af offentlig og privat erhvervsvirksomhed, hvilket mange ordførere har udtrykt tilfredshed med. Dermed er vi også på linje med lovgivningen i en række andre lande, og vi er vel omtrent lige så skrappe på dette felt, som man er i Sverige, hvor man måske oven i købet går en tand videre i denne ligestilling.

Konkurrenceloven handler ikke om licitation i forbindelse med børnepasning, som nogle embedsmænd i KL i ren fantasi og forestilling om, hvad konkurrenceloven måtte omfatte, har fået frem i et brev til Folketingets Erhvervsudvalg. Og konkurrenceloven er heller ikke en fusionskontrol ad bagdøren.

Konkurrenceloven er et forbud for de store mod at trykke de små. Og det gælder, uanset om det er offentlig erhvervsvirksomhed, eller det er privat erhvervsvirksomhed. Nu er sagen den, at det, der i Danmark er omfattet af erhvervsmæs-

sig konkurrence, næsten 100 pct. er privat erhvervsforetagsomhed. Derfor retter konkurrenceloven sig selvfølgelig også i sine bestemmelser imod det, der i praksis er på markedet, som er privat erhvervsvirksomhed.

Ikke desto mindre har der været en række misforståelser i forhold til lovens udstrækning. Der blev under første behandling fra både venstre og højre side i Folketinget efterlyst en præcisering af, hvad det er, der kan vedtages, som begrænser konkurrenceloven. Derfor er det nu præciseret.

Det, der kan begrænse konkurrencelovens virkning, er undtagelser, som er vedtaget i Folketinget. Det er undtagelser, som er vedtaget i en kommunalbestyrelse, et fælleskommunalt selskab, der har hjemmel i lovgivningen. Det nærmere indhold af disse undtagelser, disse reguleringer, vedtages af kommunalbestyrelsen selv.

Konkurrencerådet får en mulighed for at rette henvendelse til en kommunalbestyrelse, hvis der måtte være tvivl om den konkurrencebegrænsning, kommunen har fastsat, men det er klart, at det er kommunalbestyrelsen, der afgør, hvilke konkurrencebegrænsninger der er fastsat. Det, vi understreger og præciserer, er, at konkurrencebegrænsning fastsat af kommuner skal være konkurrencebegrænsning fastsat med hjemmel i lovgivning.

Det er altså således politikerne, der bestemmer begrænsningerne. Det, der er politisk vedtaget, kan, om jeg så må sige, ikke overstyres af Konkurrencerådet. Det er de folkevalgte, der bestemmer. Dette princip er nu slået fast og præciseret, og det er jeg glad for. Jeg er også meget tilfreds med, at det nu er sikret, at der er fuldstændig ligestilling mellem offentlig og privat erhvervsvirksomhed. Det er et godt princip, vi har fået vedtaget, som er helt parallelt med det princip, man har i andre lande.

Derfor er der ingen grund til, at nogle måtte være bekymrede, som hr. Kjeld Rahbæk Møller giver udtryk for at nogle er, for så vidt angår affaldshåndteringen i kongeriget. Det vil være sådan, at miljøbeskyttelsesloven definerer kommunernes pligt til at sørge for affaldshåndteringen i kommunerne. Kommunen udarbejder en regulering og vedtager en regulering af, hvorledes det skal foregå i den enkelte kommune, om man skal sortere i grønt og sort, om glas og pap skal sorteres for sig, osv. Og denne konkurrence-regulering vil så være vedtaget i henhold til bestemmelser fastsat i lovgivningen. Men det er kommunen selv, der udfylder indholdet.

Det, der så er enighed om, er, at denne nødvendige undtagelse selvfølgelig skal udformes på den mindst konkurrenceforvridende måde. Det vil være absurd andet. Det vil være mærkeligt, hvis vi i bemærkningerne havde understreget, at vi skulle benytte den mest konkurrenceforvridende måde at tilrettelægge arbejdet på.

Det vil imidlertid – i dette land, hvor det kommunale selvstyre værdsættes så højt – være kommunalbestyrelsen selv, der bestemmer, hvorledes håndteringen af affaldsopgaven skal løses. Det vil være op til kommunen at bestemme, om der skal foretages licitation, og det vil være op til kommunen at bestemme, om det er en opgave, som man selv løser. Det siger sig selv.

Når kommunalbestyrelsen har afvejet alle disse hensyn, så ser man altså på, hvilken løsning der er mulig, og kommunalbestyrelsen vælger herefter selvfølgelig den mindst konkurrencebegrænsende løsning. Det siger sig selv.

Man er i den samme sag inde på en række, skal vi sige aftaler, vi har indgået, og som der er bred enighed om. Jeg kan bekræfte, at regeringen er indstillet på at udstede en gruppefritagelse for kædesamarbejde i detailhandelen. Arbejdet med gruppefritagelsen for kædesamarbejde og de øvrige gruppefritagelser vil blive påbegyndt så hurtigt som overhovedet muligt, sådan at virksomhederne i god tid kender deres retsstilling.

Ligeledes om de bindende videresalgspriser på bøger, blade og magasiner, hvor der er opnået enighed om at fortsætte under de gældende regler. Der ser således ud til at kunne være et meget bredt flertal bag principperne om konkurrencebogen. Det er jeg godt tilfreds med.

Jeg kan godt forstå, at hr. Frank Aaen og hr. Kjeld Rahbæk Møller gerne vil have gennemført fusionskontrol. Det har imidlertid været vigtigt for regeringen at satse på så bredt et flertal som overhovedet muligt for vedtagelse af konkurrencebogen, og det er meget vigtigt for mig at understrege, at konkurrencebogens bestemmelser om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, forbud mod dominerende stilling, er substansen i enhver konkurrencelovgivning.

Man kan sige, at fusionskontrol er en eller anden form for det, man kan kalde en forstopper, hvis man skal bruge lidt fodboldsprog. Det er ikke substansen i en konkurrencelovgivning. Substansen er forbud mod dominerende stilling, forbud mod bindende videresalgsaftaler, der begrænser konkurrencen.

Man kan selvfølgelig vælge at indføre en fusionskontrol. Vi har valgt ikke at gøre det, fordi vi har ment, at der ikke var behov for det. Der har ikke været grund til at pålægge en masse virksomheder en ekstra administrativ byrde, og der har ikke været konkrete eksempler på, at den gældende konkurrencelovgivning ikke har været tilfredsstillende i så henseende. Og slet ikke den konkurrencelovgivning, som vi nu får vedtaget.

Den konkurrencelovgivning, vi nu får vedtaget, vil i de vigtigste bestemmelser, der er parallelle med de bestemmelser, der i øvrigt er gældende i EU-konkurrenceretten, være tilstrækkelige til at forhindre, om jeg så må sige, at de store tryner de små; være tilstrækkelige til at sikre en effektiv konkurrence.

Derfor er vi glade for, at det ser ud til, at der nu kan samles et så bredt flertal, som det ser ud til efter bemærkningerne at dømme her under forslagens andenbehandling i Folketingssalen, og jeg ser frem til, at vi nu får afsluttet det sidste samråd og forhåbentlig kan samle et meget bredt flertal ved endelig vedtagelse af forslaget ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi har altså en minister, der har udtalt sig offentligt for fusionskontrollen. Vi har to regeringspartier, som hver for sig er for fusionskontrol, og det eneste argument, der anvendes for ikke at sikre det gennemført, er hensynet til at få det bredest mulige flertal her i Folketingssalen. Og så har vi altså – må vi jo forstå – den situation, at V og K har sagt, at hvis fusionskontrollen ikke holdes ude, kan de ikke stemme for den samlede konkurrencelov.

Og så er vi altså i den meget barokke situation, at to partier, som ikke evner at argumentere for deres synspunkt, men kun kan svinge sig op til at sige, at det synes man ikke, der er behov for, i virkeligheden på den måde sikrer en lovgivning, der i den grad er i modstrid med, hvad man i resten af Europa synes der er brug for. Jeg synes ærlig talt, at det er en useriøs måde at arbejde på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 5 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3, § 2, således ændret, og §§ 3-12 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af 6 nye paragraffer efter § 12 forkastedes, idet 13 stemte for, 100 imod.

Ændringsforslag nr. 4 til kapitel 4 betragtedes som bortfaldet.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 og § 13, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 og 12, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 13, § 15, således ændret, og §§ 16-18 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15, § 19, således ændret, §§ 20-22, ændringsforslag nr. 16, § 23, således ændret, §§ 24-26, ændringsforslag nr. 17 og 18, ændringsforslag nr. 19, § 27, med de foretagne ændringer og §§ 28 og 29 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:
17) Anden behandling af lovforslag nr. L 247: Forslag til lov om ophævelse af lov om tilskud til iværksættere.

Af erhvervsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 24/4 97. Første behandling 16/5 97. Betænkning 23/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Annette Just (FP):

Jeg skal blot meddele, at Fremskridtspartiet desværre er kommet til at få skrevet noget forkert i betænkningsafgivelsen.

Enhver, der hørte førstebehandlingen, vil vide, at jeg var ordfører og talte meget positivt om enhver afvikling af den slags tilskudsvirk-somheder. Det vil Fremskridtspartiet naturligvis stemme for og indstille lovforslaget til vedtagelse og håber dermed også, at det ikke vil betyde, at der vil komme nye lovforslag fra regeringen om nye støtteordninger til iværksættere, for det er den forkerte vej at gå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.